

Helleke van den Braber en Rocco Huetling

Gesteund door een stipendium

Singer-songwriter Judy Blank:

‘Het geld dat ik kreeg komt van zo’n liefdevolle plek – maar ik sta liever niet in het krijt’

Singer-songwriter Judy Blank is actief in de indiefolk en americana en speelde op belangrijke festivals als Noorderslag en South by Southwest. Als eerste Nederlander kreeg ze een uitnodiging om te spelen op AmericanaFest in Nashville, het grootste festival in het genre. In 2020 won ze het Pop Stipendium van het Prins Bernhard Cultuurfonds. Met het stipendium wil het Cultuurfonds jaarlijks een veelbelovend popartiest of popband bekronen en stimuleren zich verder te ontwikkelen.

Je ontving vorig jaar het Pop Stipendium van het Prins Bernhard Cultuurfonds. 10.000 euro uit private bron, afkomstig van Cultuurfonds-donateurs. Hoe kwam dat zo?

Ik was eind 2019 in Amerika voor een showcase-festival in Nashville. Toen kreeg ik een telefoontje van het Cultuurfonds en bleek ik een van de drie genomineerden te zijn voor het Pop Stipendium! Of ik interesse had. Ik heb voor de nominatie niets hoeven doen. Als genomineerde mocht ik een plan indienen dat vervolgens beoordeeld werd door een vakjury. Ik had totale vrijheid: ik mocht zelf bedenken wat ik met het geld zou willen doen. Dit was mijn kans om een heel ander soort plaat te maken dan ik tot nu toe had gedaan. Het vaste format van een zanger met gitaar en een bandje erachter had ik wel gezien. Dus ik wilde een plaat maken met hele goede liedjes, maar niet op de standaard singer-songwriter-maniër ingevuld.

Het is een grote donatie. Legt dat druk op jou?

Het geld van het Prins Bernhard Cultuurfonds komt van zo'n liefdevolle plek. Het werd gegeven door mensen die misschien wel veel geld hebben maar er dan toch voor kiezen om de cultuur te ondersteunen in plaats van het bijvoorbeeld in een bedrijf te stoppen. Dat is oprecht erg aardig, *selfless* en bijzonder. Die mensen zullen benieuwd zijn wat er met hun geld wordt gedaan en ook bepaalde verwachtingen hebben, maar druk voel ik niet. Ik voel me niet afhankelijk, want die plaat had ik toch wel gemaakt. Ik vind het wel een grote eer, het stipendium gaf me zo'n gevoel van erkenning. Dat geld is vergeleken daarmee eigenlijk bijzaak.

Wat heeft het stipendium je gebracht?

Het heeft ervoor gezorgd dat ik heel relaxt aan mijn plaat kon werken. Die ontspannenheid hoor je terug in de muziek. Ik had alle tijd om muzikaal

Judy Blank.
Fotografie:
Jantima Talsma

de diepte in te duiken – bij mijn eerdere platen was ik dat niet gewend. Mensen hebben geen flauw idee hoeveel werk erin zit, hoeveel het kost en hoe veel je moet investeren om überhaupt een plaat te maken. En hoe lang het uiteindelijk duurt voordat je daar zelf qua inkomsten iets van terugziet.

Hoe sta je tegenover financiële hulp van je publiek?

Ik ben wel eens financieel geholpen door mensen. Voor mijn tweede plaat had ik 5000 euro nodig. Zelf had ik met showtjes ongeveer 2000 euro bij elkaar gesprokkeld, wat voor mij toen best veel geld was, en toen was er een tante die mij een deel van de rest wilde lenen. Dat geld heb ik netjes terugbetaald. Maar er was ook een oom die me een deel wilde geven. Die vond het leuk wat ik deed, vertrouwde me en gunde het me. Ik schaamde me dan ook niet om zijn geld aan te nemen. En ik heb één keer mijn fans gevraagd om via crowdfunding te helpen – niet voor mezelf, maar om de makers van een documentaire over het festival AmericanaFest te steunen. Veel van mijn fans hebben daaraan gedoneerd. Maar ik zou me bezwaard voelen om dat voor mijn eigen werk te moeten doen. Zolang ik nog kan rondkomen maak ik liever niet op die manier gebruik van mijn publiek.

Wat staat je precies zo tegen?

Ik hou helemaal niet van bedelen, dat doe ik gewoon liever niet. Ik wil mijn publiek niet belasten, omdat ik weet hoe hard mensen voor hun geld moeten werken. Ook merk ik dat veel mensen, nu ik de afgelopen jaren ben gegroeid als artiest, heel graag een stukje van die groei en mijn succes willen claimen. Dat vind ik een onprettig idee omdat ik weet dat ik zelf degene ben die er het hardst voor loopt. Het idee dat er iemand in de zaal zou zeggen: 'Ik heb meebetaald aan de liedjes die we nu horen' staat mij tegen. Ik hou er niet van in het krijt te staan. Als ik een gift ontvang, wil ik niet het gevoel hebben dat de gevers meer van mij verwachten dan ik zou kunnen teruggeven. Dat zou ik echt erg vinden, dat gevoel wil ik niet de hele tijd met me mee hoeven dragen.

Je weet heel goed wat je wilt. Wat zou jou helpen om de mogelijkheden van pop-mecenaat verder te verkennen?

Nu ik op een bepaald niveau ben weet ik dat ik van waarde kan zijn, en ik weet ook dat ik qua financiering uit allerlei soorten bronnen zou kunnen putten. Waar ik als artiest behoefte aan zou hebben is een vaste en onafhankelijke persoon of instantie, los van mijn management, die een aanspreekpunt kan zijn voor mij en voor andere artiesten en die van de hoed en de rand weet. Ik zie zelf vaak zo op tegen het verwoorden van mijn eigen waarde dat de drempel regelmatig veel te hoog voelt om te verkennen wat er mogelijk is. Het zou geweldig zijn als je als artiest op iemand met kennis zou kunnen terugvallen. ●